

AUDIËNTIES

NEW DELHI

December 1992 - Januari 1993

*Lady Allan, Professor Guyatt,
Mr. & Mrs. Jacob*

Vertaler S.M. Jaiswal

Donderdag 31 december

M.A. In deze turbulente tijden voelen we ons zeer gezegend om de genade van audiënties met Zijne Heiligheid te hebben. Wij vertegenwoordigen de mensen van Dr. Roles van over de gehele wereld en we brengen boodschappen van liefde en dankbaarheid.

De antwoorden van Z.H. in 1991 leken de essentie te bevatten van alles van wat hij over de jaren heeft gegeven, en we hebben dat sindsdien steeds bestudeerd, terugkerend naar alles wat hij heeft gegeven, in het bijzonder over consistentie, Buddhi en Samskar.

We hebben ook de laatste boodschap van Dr. Roles in herinnering gebracht, dat de noodzaak nu voor eenvoud is; dit heeft ons geleid naar het besef dat Z.H. ons met zachte hand naar de grootste eenvoud van alles heeft geleid – totaal geloof in, en liefde voor de Param-Atman – opdat we kunnen realiseren, zoals Dr. Roles deed, dat we "niets van onszelf hebben". We hebben warmte van hart meer nodig dan wat dan ook zodat "voelen, zeggen en doen" oprijst uit liefde en nederigheid. Z.H. zei eens tegen Dr. Roles dat liefde de drijvende kracht van het universum is – kan Z.H. ons alstublieft helpen in ons verlangen om alleen uit liefde te handelen?

Z.H. In de Veda's wordt over Brahma gezegd:

Voor het begin der tijden bestond het Absolute alleen, dus was Zijn wens om velen te scheppen.

De drijvende kracht die de gehele schepping manifesteert is liefde of gelukzaligheid. Alle melkwegstelsels, sterren, planeten, schepselen en al het andere worden in beweging gebracht door deze bewuste kracht van liefde. Elk stukje schepping is deel van de Schepper, en alles speelt zijn rol volgens de maat van de bewuste lading die het bezielt. Dit spel (Leela) is er voor het plezier en voldoening van het Absolute, en vindt plaats met Hem en in Hem, maar terwijl het toneelstuk wordt uitgespeeld, vergeten sommige van de spelers hun rol. Zij vergeten dat het het Absolute is, die het hele toneelstuk aandrijft en dat hun eigen voorkeuren en hun eigen beperkende condities er overeen worden gelegd. Dan verandert de liefde voor een bepaald ding in haat voor iets anders.

Alle beperkingen worden bestuurd door condities van tijd, ruimte en kwaliteit – de guna's – en door onwetendheid worden deze beperkingen hard, verplichtend en ingewikkeld. Dan kunnen alleen ware kennis, liefde en devotie ze oplossen, want de problemen die oprijzen vanuit complexiteit verdwijnen in eenvoud. Het universum is één en volmaakt binnen het Absolute, en het is Zijn wil dat dit zo zou moeten blijven, maar in illusie en opwinding lijkt alles onvolledig, afgescheiden en vervreemd. De volheid, de volmaaktheid en de eenheid die in liefde wordt vastgehouden, gaat aan gruzelementen, en in deze staat van onwetendheid ziet alles er klein uit. Om aan deze ramp te ontsnappen zijn meditatie en ware kennis, liefde en devotie gegeven als de wegen tot eenheid. De wegen behoren niet tot enige groep of individu, of samenleving of natie, want al zulke concepten zijn begrensd en verplichtend en de wegen zijn in waarheid universeel. Iedereen in dit universum zoekt naar liefde en verdient liefde, en moet die krijgen.

Dr. Roles was een zeer liberale, universele mens met een open geest. Zijn toewijding aan de discipline en meditatie was groot en hij werkte voortdurend voor het realiseren van de volheid van het Zelf, en bleef altijd proberen om de weg naar de oceaan van gelukzaligheid te vinden. Deze zelfde geest van onderzoek en de voortdurende beoefening van deze discipline is nodig voor elk lid van de Society.

Het Absolute is de belichaming van liefde, kennis en devotie, ('Premaswaroopa, Jnanaswaroopa en Bhaktiswaroopa'), is onbegrensd in elk opzicht en de deuren staan altijd open. Het universum is één en vol liefde, en alles wordt bewogen door liefde. Laat liefde stromen zonder enig beletsel.

M.A. Overgave aan de Param-Atman en opgeven van de notie van 'de doener' te zijn, lijken de kortste weg te zijn naar 'Geen Samskar'. Zou Z.H. hier meer over kunnen zeggen?

Z. H. In de schepping is alles in beweging en elke beweging laat een spoor of een effect achter. De effecten worden Samskars genoemd, en vanwege de voortdurende beweging zijn zij onderhevig aan verandering, goed of slecht, en nieuwe Samskars rijzen op in plaats van de oude. Sommige, die diep en sterk zijn, duren langer. Zij bestaan allemaal in de Antahkaran.

Neem het voorbeeld van Valmiki die in het eerste deel van zijn leven een rover werd om zichzelf en zijn gezin te onderhouden. Hij was een gewelddadige man en zijn slechte daden veroorzaakten ellende en dood. Hoewel hij deze Samskars bij zich droeg, ontmoette hij op een dag wat wijzen die door het woud kwamen. Deze wijze mensen hadden een sterke invloed op zijn geest en toen zij zagen dat hij bereid was te luisteren en te handelen naar wat hij hoorde, gaven zij hem een mantra waarop hij kon mediteren. Toen werden, vanwege zijn oprechtheid en toewijding, zijn gewelddadige Samskars opgelost en richtte hij zich op zuiverheid, schoonheid en waarheid. Hij werd een dichter en zijn Sanskriet Ramayana is zo mooi en vol gevoel dat hij Eerste Dichter (Adikavi) werd genoemd.

Dus alle Samskars kunnen worden veranderd, zelfs van de slechtste naar de beste, maar zolang je deelneemt aan de steeds veranderende schepping zullen sommige Samskars altijd blijven om vorm te geven aan het bestaan. Zij rijzen op in verbinding met voorwerpen, mensen en handelingen. Goed gezelschap biedt goed Samskar en slecht gezelschap brengt het slechte met zich mee. In goed gezelschap, waar je kunt luisteren en discussiëren over spirituele ideeën, en kunt deelnemen aan de stroom van liefde en devotie, beginnen alle vorige Samskars van zelfzuchtig plezier, trots en vooroordeel op te lossen, en nemen nieuwe Samskars van zuiverheid, schoonheid, rechtvaardigheid en liefde de overhand.

Dit leidt je naar het universele en de hele wereld begin je te zien als je eigen familie. Het is de manier om van het begrensde naar het onbegrensde te bewegen, van onvolmaaktheid naar volmaaktheid. Iedereen is vol van zuivere en liefhebbende Samskars omdat dit de wens van de Schepper is, maar om de een of andere reden zijn ze overdekt door zelfzuchtige, materiële en verdeeldheid zaaiende Samskars. Je hoeft alleen maar deze slechte opgelegde Samskars af te werpen, en als zij eenmaal zijn verwijderd, zal de zuivere bewegende kracht van liefde het overnemen. Deze zuivere kracht van liefde kan niet worden verwijderd, want deze is natuurlijk en door het Absolute verordend, en geeft vorm aan het universum en alles daarin. Het is deel van de oceaan van gelukzaligheid en wordt uitgedrukt door de golven van gelukzaligheid. In deze oceaan ervaart niemand afgescheidenheid, of conflict, of ellende of verdriet, want met ongehechtheid dragen onze handelingen geen vrucht en de wetten van de natuur, het proces van steeds veranderend Samskar, laten geen sporen na en je blijft vrij. Dit is wat aangeduid wordt als 'geen Samskar'.

M.A. In zijn eerste antwoord noemde Zijne Heiligheid landen, samenlevingen en religies in verband met het tot liefde komen. Bij het overwegen van Samskar merkten we dat er vragen opkomen over of Samskar werkt in grotere groepen of landen? Sommige mensen lijken onderhevig aan de effecten van hun landen, geheel naast de effecten van hun eigen daden. Kan Z.H. ons helpen om dit niveau te begrijpen wat groter is dan het individu?

Z.H. Samskar heeft betrekking op individuen, want alleen een individu kan Samskar verkrijgen of oplossen. Daar samenlevingen en landen bestaan uit individuen, geven ze uitdrukking aan de overheersende Samskars van de meerderheid van hun mensen. Wanneer de meerderheid binnen een land een kwaadaardig of welwillend Samskar manifesteert, schrijven we dat toe aan dat land, maar een land is zelf geen wezen, het bestaat uit een groep wezens. Dus gaat de kwestie van Samskar over individuen. Een samenleving die actief bezig is met de zoektocht naar waarheid en gedisciplineerd is door de beoefening van meditatie zal vroeger of later de ongewenste Samskars in het merendeel van haar leden oplossen.

Bijvoorbeeld: als je een kamer wilt schoonmaken begin je met de individuele voorwerpen zoals stoelen, tafel, gordijnen, ramen, muren, vloer of plafond. Het stof en het vuil zet zich vast op deze individuele dingen en daar moet het schoonmaken beginnen, dus zodra de dingen schoon zijn, kun je zeggen dat de kamer schoon is. Maar Samskars worden niet opgelost door fysieke middelen – zij moeten worden opgelost op het mentale niveau van de Antahkaranā. Wanneer geest en intellect (Manas en Buddhi) schoon zijn, leidt dat tot netheid op elk niveau. Om een land te helpen moet je beginnen met individuen, want door de zuivering van zijn individuen wordt het land zelf gezuiverd en dan kan van de wereld worden genoten. Met onthechting, het gevoel van niet de doener te zijn, en door het volgen van de gegeven discipline, kun je alle Samskars verwijderen.

M.A. Het lijkt om herinnering te gaan. De diversiteit in de wereld is deel van haar schoonheid, maar op dit moment leidt diversiteit tot conflict. Hoe kan de houding aangemoedigd worden dat schoonheid deel van het plan is maar dat dit verschillen met zich mee brengt? Sommige verschillen lijken verbonden met herinnering, het culturele geheugen van de mensen?

Z.H. De verscheidenheid en diversiteit in de schepping zijn nodig omdat het de wil van het Absolute is. Dit alles is eenvoudig voor het vermaak van het Zelf, maar als gedurende het toneelstuk iemand gehecht wordt aan een of ander aspect, dan, en alleen dan, wordt haat geïntroduceerd. Haat wordt geïntroduceerd door het individu, het is geen deel van het oorspronkelijke ontwerp, want het brengt tweedracht en conflict hetgeen het Absolute niet bedoelde. Het conflict is de uitkomst van gehechtheid en wensen (Raga en Vasana) waarvan men moet proberen zich te onthouden. Als je niet in staat bent om gehechtheid in de geest (Antahkaran) van anderen uit te roeien, dan moet je ze op z'n minst in je eigen geest uitroeien. Als je zelf een sterke wens hebt om van gehechtheid en haat af te komen, dan kan hulp gegeven worden met liefde en genegenheid, maar als je uit haat uit bent op tweestrijd en afscheiding tegen elke prijs, dan kunnen zelfs de geschriften en wijsheid niet helpen. Sri Krishna zegt in de Bhagavad Gita:

Deze kennis mag niet uitgelegd worden aan hen die het ontbreekt aan zelfdiscipline en devotie en geen zin hebben om te dienen, noch aan hen die kwaad over Mij spreken.

Hij die dit opperste geheim onderwijst aan hen die aan Mij zijn toegewijd, die de hoogste devotie aan Mij tonen zullen zonder twijfel tot Mij komen. (Hfdst, 18 v. 67-68).

De eenvoudige boodschap is, dat tenzij je bereid bent te onderzoeken, te luisteren en te handelen met liefde, je niet kan worden geholpen of je nutteloze Samskars getransformeerd te krijgen. God heeft geen ruziezoekend, maar een liefdevol universum geschapen, maar zelfs in dit liefdevolle universum nemen sommigen het zeer streng op en raken gehecht raken aan een aspect van het toneelstuk als de enige werkelijkheid, worden onverdraagzaam voor enig ander gezichtspunt dan dat van henzelf en creëren onenigheid en conflict zelfs tot het punt dat ze niet aarzelen om anderen te vernietigen. Feit is dat het Absolute geen gehechtheid en haat initieerde – dit is een bedekking gecreëerd in de Antahkaran door een sterke voorkeur voor een bepaald aspect. Je moet deze houding vermijden en altijd klaar staan om hen die hulp zoeken, te helpen.

Hulp kan overal worden aangeboden, zelfs onder een boom – er is geen paleis voor nodig! De leraar van Z.H. was een liefdevolle en gedisciplineerde wijze die onder een volgeladen vruchtboom placht te onderwijzen. Toen hij zag dat het vallende fruit de meditatie van zijn discipelen verstoorde, keek hij eenvoudig omhoog naar de boom en die stopte onmiddellijk met produceren van vruchten, hoewel hij bleef bloeien.

Zelfrealisatie hangt af van een overheersende wens naar transformatie. Hoewel het Zelf volmaakt is, lijken bedekkingen in overvloed aanwezig te zijn en dus moet je een diepe wens hebben (magnetisch centrum) om naar de mogelijkheden voor het zuiveren van nutteloze Samskars te zoeken. De schepping is drievoudig; sommige mensen zijn Sattvisch, anderen zijn Rajasisch of Tamasisch. Tamasischen zijn erg inflexibel; zij gaan ervan uit dat welke zienswijze dan ook zij hebben, de enige is. Het Absolute zorgt voor iedereen, maar alleen ware zoekers doen zelf de inspanning om zichzelf te verlichten door onderzoek, rede, devotie en meditatie. Valmiki luisterde naar de wijzen, volgde hun advies en ontwikkelde zijn sluimerende creatieve vermogen om te dichten. Wanneer meer individuen veranderen, dan wordt een samenleving meer verenigd. Schoonheid ligt in verscheidenheid en wijsheid verblijft in eenheid; er is geen werkelijkheid in conflict, haat of strijd.

De Schepping wordt bestuurd door de wetten van de natuur die de uitdrukking van liefde zijn. De natuur helpt hen die transformatie zoeken en straft hen die gehecht zijn aan starheid en niet willen veranderen. Dit is de les.

R.G. Is het juist om uit alles wat Z.H. ons heeft geleerd, op te maken dat de gewone mens is opgebouwd als een replica van het universum uit verschillende niveaus van energie, uiteenlopend van fijn tot grof, maar dat zijn bewustzijn door onwetendheid gehecht raakt aan de grovere niveaus, die hij prefereert boven de fijnere?

Wordt hij bij de dood bevrijd van het grove niveau en bevindt hij zich dan op de fijne niveaus waarop hij niet is voorbereid, en verlangt hij dan terug naar de grove niveaus waaraan hij is gewend? Als hij dat uiteindelijk doet, vergeet hij alles wat hij ervaren heeft. Is dit hoe het individu gebonden is aan het wiel van geboorte en dood?

Maakt het licht van Sattva, dat verschijnt gedurende Meditatie, het individu klaar voor de bevrijdende ervaringen na de dood?

Z.H. De bewegende energie is liefde en dit werkt door de fysieke, subtiele en causale lichamen in gevarieerde niveaus van energie van grof naar fijn. Het is waar dat het individu door onwetendheid gehecht is aan de grovere niveaus in plaats van aan de fijnere en daarom blijft hij terugkeren naar het fysieke lichaam, geboorte na geboorte. Door de wetten van de natuur is het soort gezelschap dat je onderhoudt het soort gezelschap waar de natuur je naar terug zal doen keren. Wanneer iemand in onwetendheid sterft, gaat hij naar het fijnere, subtiele niveau, maar heel gauw moet hij terugkeren naar het grove niveau waaraan hij was gewend. De wetten van de natuur dwingen hem om terug te keren naar het grove niveau om de prijs te betalen voor zijn comfortabele gehechtheden. Hoewel dit proces aldoor wordt herhaald, kan de slechte cirkel van geboorte, dood en geboorte worden doorbroken.

Er zijn drie bronnen van hulp; de Gerealiseerde Mens, de Geschriften en het Zelf (Satpurusa, Sadgrantha and Atman) en zij kunnen allemaal gezien worden als leraren of genades. Het gezelschap van een Gerealiseerd Mens is een actieve levende kracht van genade en Zijn wijsheid en voorbeeld bevrijden je van gehechtheden. De geschriften zijn passieve bronnen van genade die het proces van loslaten uitleggen en wanneer zij door de aspirant in praktijk worden gebracht, kunnen de bindingen van onwetendheid en gehechtheden verbroken worden. De derde, meest verborgen, bron is het Zelf of Atman die altijd aanwezig is, maar die onbekend blijft. Als je de innerlijke diepere niveaus van jezelf kunt contempleren, mediteren en reflecteren, dan zullen ware ingevingen helpen om die slechte cirkel door verlichting te doorbreken. De drang naar bevrijding uit de cyclus van geboortes wordt uitgedrukt in dit drievoudig gebed:

Leid mij van het onwerkelijke (onware) naar het werkelijke (ware). Leid mij van duisternis naar licht en leid mij van dood naar onsterfelijkheid.

Het Zelf is het werkelijke, het ware, het licht en het onsterfelijke. Zij die volhouden in hun oefening bereiken die staat van verlichting waarvandaan geen noodzaak is om terug te komen of weer terug te vallen naar de grovere niveaus van fysieke geboorte. Zelfs deze gebeden houden een geest van onderzoek in en de kennis dat er enige waarheid is, dat er licht en onsterfelijkheid is die gerealiseerd moeten worden door de genade van de leraar, de geschriften of de Atman. Iemand die zoekt zal vinden, maar er zijn er die zo trots, arrogant en schijnheilig zijn dat zij zich niet naar de waarheid willen keren omdat zij volledig tevreden zijn met wat zij ook hebben. Vanwege het gehecht te zijn aan hun bezittingen worden zij door de natuur gestraft om steeds weer terug te komen, leven na leven. De ontsnappingsroute is door het gezelschap van de Gerealiseerde Mens, de Geschriften of het Zelf.

Hier is een voorbeeld van genade:

Er was eens een lamme die zich niet kon bewegen en afhankelijk was van de liefdadigheid van anderen. De mensen ergerden zich aan zijn gebedel en dreven de spot met hem. Een heilige kwam toevallig voorbij en deze arme man vroeg hem om advies. De heilige verzekerde zich ervan dat zijn advies volledig en waarachtig zou worden opgevolgd en toen hij de oprechtheid van de man gezien had, hielp hij hem naar de schaduw van een boom en installeerde hem zo comfortabel mogelijk. De wijze leerde hem dat als hij naar binnen keek om zijn ware Zelf te zien, dat hij zich zou realiseren dat hij in feite niets nodig had. Tenslotte instrueerde hij hem om drie achtereenvolgende dagen geen enkele aalmoes te accepteren. De dorpelingen die zagen dat de heilige aandacht aan de lamme schonk en hem onder de boom zette, werden nieuwsgierig en kwamen de man vragen of zij konden helpen, maar hij volgde de instructies van de heilige precies en weigerde alles, zelfs toen zij aandrongen, want hij gehoorzaamde de heilige die hem geleerd had om het ware Zelf binnenin te respecteren.

Dit vertrouwen op het Zelf maakte hem sterk en zijn hele verschijning werd van binnenuit verlicht. Gedurende deze drie dagen werden de dorpelingen zich gewaar van zijn innerlijke kracht, want al zijn zorgen en frustraties waren verdwenen. Dit veranderde alles volledig en zij zorgden voor de man, terwijl hij keek in de genade van het Zelf. Hij werd voorzien van alles wat een heilige nodig had, en in ruil daarvoor gaf hij de dorpelingen alles wat zij nodig hadden om zich naar binnen te keren.

Het gezelschap van een Gerealiseerd Mens is goed genoeg om de koers van een ellendig leven te veranderen in een heilig leven. Het advies 'ik heb niets nodig' transformeerde de situatie.

Aan het einde van de audiëntie, toen we al bijna bij de deur stonden om de ruimte te verlaten, begon Z.H. te spreken, en met grote warmte en licht in Zijn gezicht zei hij:

Z.H. Het schitterende licht van Dr. Roles schijnt hier nu op ons en op de boom die hij plantte.

Vrijdag 1 januari

R.G. In het licht van wat Zijne Heiligheid ons gisteren vertelde over gebed – en het mooie gebed dat Hij ons gaf – kan Hij ons meer vertellen over het verschil tussen gebed en meditatie? Hoe ondersteunen zij elkaar in het ons leiden naar expansie en het universele?

Ik weet dat Zijne Heiligheid ons heeft verteld om te bidden als de meditatie niet goed gaat, aan de andere kant echter voel ik dat het de meditatie is die ons de energie geeft om te bidden. Graag zou ik willen begrijpen hoe waarlijk te bidden en zo dichterbij het ervaren van het Zelf te komen.

Z.H. Gebed is voor genade – spiritueel, mentaal of fysiek. Het heeft klank en ritme die de geest naar eenpuntige aandacht trekken, en het schept de ruimte om genade binnen te laten komen. Het verschil tussen gebed en meditatie is dat gebed uiterlijk is en meditatie innerlijk. Gebed is gewoonlijk gericht tot de Heer dus het is een beweging naar buiten – het zelf steekt de hand uit naar de godheid om genade. Meditatie is innerlijk, een terugtrekking van de wereld buiten en de ideeën van de geest, een beweging naar het gebied van zichZelf waar geen gedachten of wensen, gebeden of zorgen zijn. Meditatie zoekt niets, zelfs geen genade; het is voor eenwording met de oorzaak en het centrum van alles waar schepping voor staat. Het leidt naar de ultieme schatkamer, het wezen van het Zelf, het Absolute. Meditatie is voor deze eenwording met het wezen van de Heer dat voorbij alle wensen is, voorbij alle noden en voorbij alle gebeden

Je kunt bidden tot de Heer, maar tot wie zou de Heer moeten bidden? Gebed zoekt eenheid, maar meditatie is eenheid. Meditatie is het allerhoogste. Als je gekweld door zorgen en onrust wordt en je kunt niet gemakkelijk mediteren, dan is gebed behulpzaam omdat de klank en het ritme en de boodschap die het in zich draagt de verstrooide geest wat rust zal geven en meditatie gemakkelijker zal maken. Je hoeft niet te bidden na meditatie, want als de bron van alles bereikt is, heb je niets nodig. Gebed heeft een oorzaak, meditatie is voor het niet-oorzakelijke.

Gebed moet liefde achter zich hebben om het doelgericht en betekenisvol te maken. In het algemeen moet een gebed kort zijn om krachtig te zijn, want een lang gebed kan taai en droog worden – het is geen oefening in retoriek. Mahatma Gandhi was gewoon om zijn bijeenkomsten altijd met gebed te beginnen. Alle belangrijke activiteiten zouden met gebed moeten beginnen. De meeste Vedas zijn gebeden.

Het is het gebed dat spontaan oprijst uit het hart als innerlijke impuls dat het zuiverst en het meest krachtig is; geschreven en herhaalde gebeden zijn minder effectief, tenzij er genoeg aandacht wordt gegeven aan de inhoud en aan de echte betekenis. De uitwerking van traditionele herhaalde gebeden kan twijfelachtig zijn tenzij ze het hart raken, want de kracht van de geest wordt meestal in spontaan gebed uitgedrukt hetgeen misschien niet altijd in mooie woorden gebeurt. Zelfs die korte gebeden die door de Wijzen worden geofferd, moeten, hoewel ze geladen zijn met kracht, worden gebeden vanuit het hart. De mondelinge herhaling van een gebed is niet van het eerste belang, want de werkelijke kracht wordt vastgehouden in zijn betekenis, hoewel het zich ook manifesteert door klank en ritme.

R.G. Ik zou Zijne Heiligheid willen vragen of gebed het middel is om de emoties te zuiveren door de geest te concentreren?

Z.H. In spontaan gebed zijn de emoties het meest zuiver en als zij gericht zijn op het stil maken van de geest dan zullen zij dat zeker doen omdat zij eenvoudig en direct zijn en niet verzonnen of veranderd. De gewone traditionele en

herhaalde gebeden kunnen hun luister verliezen, hoewel ze van oorsprong krachtig geweest moeten zijn, want de echte zetel van gebed is in het hart, niet op de lippen. Gebed is geen gebed als het niet vanuit het hart oprijst.

M.A. Indien je slechts één enkel overheersende wens hebt die een min of meer voortdurend verlangen wordt om alleen de Atman te dienen, kan dit een gebed zijn? Het vervult je en lijkt geen woorden nodig te hebben.

Z.H. Gebeden worden ofwel hardop uitgesproken, of zijn niet uitgesproken en mentaal. Gesproken gebed met zijn geluid en ritme kan de geest terug brengen naar een staat van aandacht om de betekenis uit te drukken. Gewoon herhaalde gebeden kunnen enkel lippendienst zijn zonder diepte er in. Wanneer de betekenis van het gebed het hart raakt, dan probeer je het in praktijk te brengen. Mentale gebeden zijn gewoonlijk stil of hebben minder woorden; zij zijn zeer krachtig en brengen spontane expansie in je hart. Zij raken het hart van de persoon diep en maken een diepere indruk.

Een verlangen om alleen de Atman te dienen is zeker een gebed vol potentie, maar om het lang te laten meegaan en te laten duren moet het in voortdurende dienstbaarheid worden gemanifesteerd. De initiële impuls moet gevolgd te worden door een voortdurende dienstbaarheid aan de Atman, die het gehele universum is.

Om een werkelijk praktische zaak te zijn, moet de dienstbaarheid aanhoudend zijn en niet stoppen na een enkel gebaar.

Een warme gloed in het hart is enkel het initiële stadium van het gebed om de Atman, de Samashti en het hele universum te dienen en het zal alleen waarlijk vervuld worden door de Samashti te dienen met iedere vezel van je wezen en elk onsje van je energie. Alleen deze vervulling van het gebed maakt het volledig en waar.

Een kind in nood roept om zijn moeder en zo gauw ze de roep hoort, beantwoordt ze op de gepaste manier. De moeder is de belichaming van liefde, mededogen en dienstbaarheid, en ze staat altijd klaar om te antwoorden en soms doet ze dat enkel door haar eigen intuïtie zonder zelfs groepen te hoeven worden.

R.J. (Gaf een boodschap van verontschuldiging en liefde van Mrs. Jacob, en Zijne Heiligheid beantwoordde met een zegen).

Het scherpen van de Buddhi en het versterken van zijn vastberadenheid om de Atman te dienen, lijkt erg belangrijk. Kan Zijne Heiligheid meer aanwijzingen geven?

Z.H. De beste manier om Buddhi te versterken en te scherpen is om er niet teveel wensen op na te houden. Zolang je honderden ideeën, alternatieven en ambities in je geest vasthoudt, zal Buddhi afgestompt en zwak van uitputting worden. Daarom moet je je aantal wensen beperken. De onrust en afleidingen (Vikshepa) maken Buddhi incapabel, want hoe kunnen wet en orde de overhand hebben wanneer er een opstand in de geest aan de gang is? Wanneer er weinig problemen zijn en de geest niet opgewonden is dan kan het licht van de Atman op Buddhi vallen om problemen op te lossen. Een standvastige geest heeft een sterke en scherpe Buddhi. Buddhi ontleent zijn kracht aan de Atman en kan de kracht dan in elke richting gebruiken – goedschiks of kwaadschiks. In het licht van ware kennis werkt Buddhi positief, maar als de geest gehechtheden en haat heeft geabsorbeerd dan werken al zijn functies negatief. Gehechtheden helpen om een zaak waarvan je houdt, zelfs als die fout is, te bevorderen en haat versterkt de verwerping en vernietiging van een oorzaak die je haat. Viveka is neutraal en transparant. Het begunstigt noch hindert iets, maar bevordert de zaak van eenheid, zuiverheid en universaliteit die gepaard gaan met de Atman. De Atman dienen is het universum dienen door het vestigen van eenheid, zuiverheid, liefde en gelijkheid. De test van Viveka is dat het leidt van het individuele naar het universele. Het gebruiken van Buddhi voor het individu in plaats van het universele is het verkeerde gebruik van Buddhi.

R.J. Ik wil hier nog iets verder op door gaan. Er is gezegd, dat wanneer Buddhi gericht is op spirituele dingen, het dan het Zelf vindt. Bereiken we dit door meditatie of door andere dingen om onze Buddhi gericht te houden op de spirituele kant?

Z.H. Buddhi is het dichtste bij de Atman en vanwege die nabijheid valt het bewuste licht van de Atman er direct op. Het is zijn natuur om door dit licht en voor dit licht wat universeel is, te werken. Als Buddhi standvastig en transparant blijft, zal het voor de Atman werken met de gehele volle luister van het licht van bewustzijn. Maar gehechtheid

en vooroordeel (Raga en Dvesha) dimmen dat licht. Raga is niet ware liefde maar gehechtheid, en Dvesha is niet een verbindende kracht, maar een verdeeldheid zaaiend vooroordeel. Zij verminderen het licht door er een bedekking overheen te leggen en dan zijn, vanwege gebrek aan licht, voornemens en besluiten altijd verkeerd. Wanneer je kind een fout maakt dan vraagt de rede om discipline, maar ongepaste gehechtheid kan je dwingen om de fout van het kind wat je lief hebt, door de vingers te zien en zo je eigen oordeel te kleuren. Andersom, als iemand die je haat iets fantastisch doet, kan je proberen hun prestaties te kleineren en ze te negeren of te misbruiken. Dit is de gewone stand van zaken. Ware rede en waar onderscheid trekt niemand voor omdat de Atman in zijn eenheid alles omvat, zodat er geen 'ander' is om te bevoordelen of te belemmeren. Het licht van de Atman schijnt in drie centra in het lichaam. Het verschijnt eerst als een enkele vonk in het gebied van de navel. Dit is een trilling die Pashyanti wordt genoemd en het is als een zaad, een enkele bewuste trilling ('spandan'). Het is stil en onhoorbaar en alleen het Zelf is er gewaar van. De tweede, Madhyama, verschijnt in het hart waar het drievoudig schijnt, maar nog steeds zonder hoorbaar geluid. Dit hoor je wel, niet met de oren maar met de geest, in de Antahkaraṇ en hoewel het vaag en nevelig is, wordt de betekenis ervan toch volledig begrepen door het individu. Deze beide niveaus zijn privé en subjectief en niets wordt direct gecommuniceerd aan andere mensen, behalve de emotionele uitingen en automatische gebaren die wellicht resulteren van wat is geregistreerd. Als derde is er de gemanifesteerde klank, Vaikhari, die direct geuit wordt door spraak en het middel van communicatie is. Elk van deze drie niveaus is onderhevig aan gehechtheid en vooroordeel zelfs hoewel je intern de waarheid hebt geregistreerd. Steeds wanneer zij naar buiten worden geuit, hebben gehechtheid en vooroordeel zich innerlijk al gemanifesteerd. Tenzij Buddhi is geschoond van gehechtheid en vooroordeel kan hij het Zelf niet dienen. Meditatie verstilt Buddhi opdat er meer van het licht van de Atman op kan vallen, maar ware kennis is ook nodig om te helpen gehechtheid en vooroordeel te zuiveren wanneer ze ook maar worden gezien in je handelingen. Deze wijsheid is spirituele kennis die Viveka opwekt.

R.J. We beschouwen onze gedachten als de onze, maar zijn zij werkelijk deel van het voorgaande schouwspel waar wij uit tappen, en de invloeden oppikken? Ik voel dat ze niet van ons zijn.

Z.H. Het is waar dat veel waarvan we veronderstellen dat ze onze eigen gedachten zijn, extern wordt afgeleid van het voorbijgaande schouwspel van het universum, de Samashti, en het wordt ook beïnvloed door de Samskars die de wolk vormen die de Antahkaraṇ bedekt. Maar naast dit alles is er veel dat van onszelf is. Het universum is niet afgescheiden van het Zelf, want het is tot bestaan gekomen door het Zelf, dus het is net zo goed mogelijk om je eigen gedachten te hebben.

Externe en interne invloeden vormen wel degelijk je gedachten, maar alleen als Buddhi zwak en onrijp is. Om deze ongewenste invloeden kwijt te raken, heb je een systeem van discipline nodig. Als het systeem op de juiste manier wordt gevolgd – door het bespreken van het aan de groepen gegeven materiaal en door regelmatig en correct te mediteren – hoort Buddhi rijp te worden en in staat te zijn het nut van elke rondzwevende gedachte, concept of principe te beoordelen en alleen wat bruikbaar is te accepteren voor spirituele ontwikkeling en de rest te laten. Wanneer Buddhi zuiver is geworden dan worden alle uiterlijke en innerlijke invloeden op de juiste manier geanalyseerd en gebruikt, en nieuwe frisse gedachten kunnen worden toegelaten om je moeilijkheden te boven te komen en verdere voortgang te maken.

Landbouw is een goed voorbeeld.

De boer maakt zijn akker klaar door eerst de bodem vrij te maken en te ploegen en te bemesten om het land productiever te maken. Dan wordt het zaad gezaaid. Wanneer de ontkieming heeft plaatsgevonden, komen nieuwe scheuten op, maar het is niet allemaal het zaad dat is ingezaaid. Er verschijnt ook veel onkruid en omdat dat sneller groeit dan de oogst, moet de boer aan de slag en het onkruid wieden zodat zijn gewas goed kan groeien. Later komt er wat kleiner onkruid omhoog, maar dat wordt verdrongen door de kracht van de oogst.

Dit wieden, dat net zo in ons nodig is, is of innerlijk of uiterlijk. In het spirituele leven zijn er innerlijke gedachten van Samskars en externe gedachten van de samenleving, familie, religie of slecht gezelschap. De rommel daarvan moet worden gewied terwijl de gedisciplineerde en spirituele gedachten gevoed moeten worden. Om

dit te bereiken moet Buddhi rijp gemaakt worden met Rede (Viveka) zodat het zijn onderscheidingsvermogen kan gebruiken en alle gehechtheid en haat kan elimineren. Het licht van Atman is altijd beschikbaar voor creatieve doelen en ook voor het vergaren van ware kennis van buiten.

R.G. Zijne Heiligheid zei eens tegen Dr. Roles:

'Wanneer de Chitta zuiver is en de ingevingen van de Atman komen, dan wordt het effect van het causale lichaam op het subtiele lichaam en het effect van het subtiele lichaam op het fysieke lichaam gevoeld, en wordt er gezien dat het wordt gevoeld.

Maar als het de werken zijn van Ahankar en Manas zou het andersom zijn, met het fysieke lichaam dat op het subtiele lichaam inwerkt en zo verder. Dit is de manier om te zien of iemand de Atman volgt of Ahankar, of de innerlijke organen zuiver of onzuiver zijn'.

Onlangs heb ik observaties ontvangen van een paar mensen die ofwel gedurende meditatie het zien van een gloedvol licht hebben ervaren, ofwel die op onverwachte momenten aura's van licht rond andere mensen hebben gezien, of een warmte rond het hart hebben gevoeld die bijna pijn deed, maar wel vergezeld ging van gevoelens van intense liefde.

Zouden dit voorbeelden kunnen zijn van het causale lichaam dat effect heeft op het subtiele lichaam en zo verder? De desbetreffende mensen zijn overtuigd van de werkelijkheid van deze manifestaties, maar vragen zich af hoe ze kunnen voorkomen dat ze zelf wat verbeelden en deze onwaar maken. Zij vragen om advies.

Z.H. Persoonlijke ervaringen die geheel innerlijk zijn, kunnen alleen geverifieerd worden door het individu zelf. Het is mogelijk om te verifiëren of een innerlijke ervaring waar of onwaar is en of het het licht van de Atman is, dat van causaal tot subtiel en van subtiel tot fysiek komt, of dat het fysieke op het subtiele en causale inwerkt. Wanneer het fysieke het subtiele en causale begint te beïnvloeden, zullen alle effecten grof zijn, en begint starheid zich te verspreiden. Dit schept Samskars binnenin de geest en het hart van het individu, die niet universeel zijn, omdat het fysieke altijd beperkt is, niet universeel. Dit is het gebied van het spel van Ahankar en Manas.

De Atman is altijd universeel en wanneer dus het licht van de Atman in zijn zuiverheid schijnt, is het effect dat het individuele expandeert tot het universele. Wat ook van de Atman komt, is Sattvisch en vol licht en vrede. Indien onrust en een gevoel van eigendunk of starheid volgt, dan moet het uit het gebied van Rajas en Tamas komen. Je moet kijken naar het resultaat van de ervaring; als het het universele dient, is het Sattvisch, en als het individuele wordt gediend is het Rajasisch of Tamasisch en moet het van Ahankara komen. Zo moet je verifiëren.

Het licht van de Atman valt op Buddhi, dus wordt Buddhi aangedreven door de Atman. Maar dit vermogen kan op twee manieren worden gebruikt – voor echte transformatie, of enkel voor het versterken van je eigen gehechtheden. Het ene is een verfijnd proces en het andere is een verharding. Het menselijk lichaam is een complex mechanisme en de ervaring van innerlijk licht kan oprecht een staat van transformatie zijn, of eenvoudig een flits. Het kan gebeuren tijdens meditatie, gedurende de dag, of zelfs tijdens de slaap. Als deze lading van energie of licht af en toe verschijnt en slechts een tijdelijke gebeurtenis is, als het plotseling en alleen toevallig is, is het geen hulp richting transformatie en zou het de aspirant niet moeten interesseren, maar als het mild en constant is, en zuiverheid, eenheid en universaliteit brengt, dan is het werkelijk en nuttig. Viveka (hetgeen het scheiden van Atman en Anatman betekent) is exclusief gericht op de Atman, het negeert alles wat niet Atman is (Anatman). Atman is universeel, constant, alles doordringend, vol van licht en bewustzijn. Alles wat niet de Atman is (Anatman) is beperkt; het is onstabiel en voorbijgaand; onvolledig en zwaar, donker en onbewust. Wanneer Viveka oprijst dan zie je Atman aldoor overal en in alles. Zonder Viveka kun je soms Atman zien, ergens, in iemand, of enkel in het geheel niet gewaar zijn van de Atman en geleid door je zintuigen. Een 'Viveki' (mens met Viveka) behandelt iedereen als zichzelf en ziet het Zelf in iedereen. Hij is altijd wakker en dus is hij rechtvaardig en barmhartig, aldoor vol liefde en geluk. Als zulke kwaliteiten volgen op de ervaring van licht, wat zo moet zijn, dan komen ze naar boven vanuit het licht van de Atman. Al het andere is van Ahankar. Deze vaststelling moet komen van degene die zelf ervaart. Niemand kan voor iemand anders besluiten, hoewel het effect voor ieder ander duidelijk zal zijn.

Innerlijke ervaringen manifesteren zich op twee manieren. Zij worden gekend als Atmaprema en Atmajnana. De ene werkt door het hart, de ander door het intellect. De eerste wordt de weg van liefde genoemd en de andere de weg van kennis. De innerlijke uiting van het licht van Atman manifesteert zich op deze manieren. Dr. Roles werkte vanuit het hart, hij maakte zich weinig zorgen over de weg van kennis. Beide wegen leiden tot dezelfde bestemming, geen van beide is superieur of inferieur, ze zijn beide waar en geldig. Met Atmaprema verdwijnt alles dat Anatma is, want alles wordt liefdevol ervaren als jeZelf.